

olle lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1. Květen 2020, r. XXIV. č. 261

„Jestliže Pána nevidíš, je to proto, že nemáš lásku. A ji nemáš, protože nemiluješ bratra“. (Sv. Augustin)

Učit se být jako slunečnice!

S některými z vás jsem měl příležitost mluvit osobně a mezi jinými věcmi jste mi říkali, že nejhorší je, že musíme být doma a nemáme tolik času se stýkat s přáteli, i když se snažíte přes různá média udržet komunikaci. A je to moc dobré, že nám chybí osobní setkání s přáteli. Přátelé a zdraví, říkal sv. Augustin, jsou nejdůležitější věci na tomto světě. Jsem rád, že vnímáme potřebu setkávat se s ostatními. A farnost je místo setkání, a i kvůli tomu také se těšíte zpět do farností a na farní aktivity.

Víte, že se slunečnice každý den otáčí za sluncem. To víme všichni. Co jsem ovšem nevěděl, je to, že pokud slunce nesvítí, nebe je zamračené, po obloze se honí spousta mraků, slunečnice se na sebe navzájem dívají, jedna na druhou, hledají se a předávají si energii. Nejsou smutné, ani nemají hlavu skleslou, ale dívají se na ostatní, krásné a s hlavou vztyčenou. A je to právě příroda, od které se můžeme naučit hodně nových věcí. I když nám slunce nesvítí, nevadí, máme totiž lidi kolem sebe!

Doba pandemie nám umožnila upevnit naše vztahy v rámci rodiny. A je to také veliký dar, že trávíme hodně času se sourozenci a s rodiči (i prarodiči) a můžeme je poznat lépe a objevovat nové věci spolu s nimi. Naučili jsme se dělat věci, které jsme předtím nikdy nedělali. Doba COVID19 nás nutila vést trochu jednodušší způsob života. Nemáme tolik věcí, nemůžeme toho tolik dělat a musíme být doma. Možná jste měli více času na čtení (možná i Bible), na popovídání, na přemýšlení... Určitě jste si našli čas na nějaké fyzické cvičení. A určitě jste třeba něco hráli a dělali spoustu jiných věcí v rámci rodiny.

Možná se ptáte, proč píšu takové věci. Protože chci, abyste se zamysleli nad tím, co prožíváte, a hlavně abyste si uvědomili i to, že můžeme být šťastní i jinak, než jsme si vždy mysleli. Rodina je velký dar a je pořád s námi, i když ostatní nemohou být. Poděkujte Bohu za rodinu, a rodině za to, že jsou s vámi!

A jak to bude dál? Z médií se všichni dozvídáme o možnosti částečného otevření kostelů. Vládní usnesení ze dne 27. dubna 2020, které povoluje do 11. května 15 účastníků na bohoslužbě zůstává do té doby v platnosti. **Od 11. května** nové vládní ustanovení z 30. dubna určuje, že počet účastníků bohoslužeb za stejných podmínek se **zvýší na 100 účastníků**.

Těším se na setkání v kostele, kde se postupně budou obnovovat všechny činnosti. Ať nám Panna Maria během tohoto mariánského měsíce pomáhá vrátit se do normálního života a dává nám sílu a moudrost, abychom jako ona byli připraveni konat Boží vůli a těšit se na každý nový den ve službě ostatním!

P. Juan, OSA

SRDCE NENÍ V KARANTÉNĚ

Jednoduchost či prostota spočívá v tom, že životem cestujeme pouze s nezbytným zavazadlem. Je riskantnější stát a čekat, než se pokusit začít létat.

Vyčleň ze své mysli „nemohu“. Vždy jsi silnější, než si to sám myslíš.

Pravdy, které odhaluje inteligence, zůstávají sterilní. Pouze srdce je schopno splnit sny.

Život končí, když přestanete snít, naděje, když přestanete věřit, a láska když se o to přestanete starat.

Štěstí nikdy nepřijde k těm, kteří si necení toho, co již mají. (Nikdy nedělejte tuto chybu)

„Misericordia“ – milosrdenství – pochází z latinského *miserere*, to znamená mít soucit, a *cor*, to je srdce.

Někdy je nutno, abychom zažili velký životní otřes a tak si uvědomili, že čas, který nám zbývá, není proto, abychom jej marnili.

Solidárnost není dát to, co nám přebývá, ale dát to, co nám schází.

Jiřina K.

V den, kdy Bůh stvořil matky (a den a noc po šest dní) se mu zjevil anděl a řekl mu:

- Proč tě tohle stvoření činí tak neklidným, Pane?

Pán mu odpověděl:

- Četl jsi specifikaci tohoto stvoření?

1] Musí být totálně omyvatelné, ale nemůže být plastové.

2] Musí mít 100% mobilní a vyměnitelné díly, funkce na bázi kávy a zbytků jídla.

3] Mít měkký klín, který slouží jako polštář pro děti.

4] Polibek, který má dar léčit cokoliv, od rány po utrpení lásky,

5] A mít šest párů rukou na splnění všech úkolů.

Anděl pomalu kroutí hlavou a ptá se:

- Šest párů rukou, Pane? - Zdá se to nemožné!?!

- „Ale největší problém,“ říká Pán, „jsou tři páry očí, které toto stvoření musí mít.“

Anděl se ho šokovaně zeptal:

- Kvůli čemu?

- Pár očí vidět zavřenými dveřmi, protože když se zeptáte, co tam děti dělají, už to ví;

další pár vzadu na hlavě, aby vidělo, co by nemělo, ale musí to vědět;

a normální oči, samozřejmě, schopné utěšovat plačící dítě, které říká: „Rozumím a miluji tě! - Beze slova.“

A anděl komentuje:

- Pane... je čas jít spát. Zítra bude další den.

Ale Pán mu vysvětluje:

- Nemůžu, už je to skoro hotové. Už mám model, který léčí, když někdo onemocní, který dokáže nakrmit šest lidí librou mletého hovězího masa a dokáže přesvědčit devítiletou holčičku, aby se koupala...

Anděl pomalu obchází model a pak promluví:

- Je velmi delikátní pane!

Ale Pán řekne nadšeně:

- Ale je velmi odolný! Nedokážeš si představit, co dokáže a vydrží!

Anděl lépe analyzuje dílo a pozoruje:

- Došlo k úniku, Pane...

- Není to únik, je to slza!

A ta slouží k vyjádření radosti, smutku, bolesti, samoty, pýchy a dalších pocitů.

Kam se ženete do zkázy?

„Kam se ženete do zkázy? Kam jdete?“ Během čtení těchto Augustinových slov se z pod hladiny mého vědomí pokaždé rozvíří mocný proud pocitů. V těchto větách slyším důrazné a přísné, ale i láskyplné varování, výzvu a neklid, ale i hluboké chápání a přijetí. Znalost něčeho, co nám trvale uniká, věčnou pravdu, která leží pod povrchem věcí. „K čemu vám opět a opět putovat po obtížných a neschůdných cestách? Odpočínutí není tam, kde je hledáte. Hledáte blažený život v krajině smrti; tam ho není.“ (Vyznání, hl. X-XII)

Ano, je to tak: všichni hledáme blažený život. Pořád hledáme, žízníme a držíme se něčeho, co je pro nás důležité. Jsou to naše jistoty, zdraví, blízké a ze všeho nejvíce asi láska. „Duše chce zachovat své bytí a touží spočinout v tom, co miluje,“ zní jako refrén Augustinův hlas. To vše je správné, jen to má jeden jediný háček: vše, co je kolem nás, tu jednou nebude, a to nás nevyhnutelně naplní bolestí a smutkem. Bude to unikat pomalu, nepozorovatelně, jako voda mezi prsty – naše tělo, zdraví, náš hlas a kůže, naše myšlenky, přesvědčení, vytrácející se vztahy a záliby, zvyky, stárnoucí lidé kolem nás, domov, krajina a nakonec i naše vlastní vnímání sebe sama, naše podstata a identita. Anebo to zmizí najednou, náraz, jako kdyby to tu ani nikdy nebylo, ostatně smrt může mít hodně různých podob. „Bože, Stvořiteli veškerenstva! Ať Tebe chválí pro tato ustanovení má duše, ale ať k nim nepřilne smyslnou láskou! Spějí totiž ke svému zániku a drásají duši zhoubnými žádostmi.“

Něco tu ale přece jenom zůstane, i když už dokonce ani já nebudu sebou. Budeš tady vždycky Ty, ve mně i v celém Tebou stvořeném světě, pro který jsi jediným kořenem i cílem. „Nebud’ pošetilou, duše má, a nedej ohlušit ucha svého srdce hlukem své marnosti! Slyš tedy i ty: Samo Slovo tě volá, aby ses vrátila; u něho jest místo neporušitelného klidu, kde nebývá opuštěna láska, neopustí-li ho napřed sama.“ Neboť jedině láska v *Bohu* nedorazí nikdy zkázy.

Radostný a požehnaný Velikonoční čas!

Kateřina Tourková

List Svatého otce všem věřícím k měsíci květnu 2020

Drazí bratři a sestry,

blíží se květen – čas, kdy Boží lid zvláště silně projevuje lásku a úctu Panně Marii. V tomto měsíci se tradičně modlíme doma s rodinou růženec. Omezení kvůli pandemii nás „nutí“ docenit tento rodinný rozměr také z hlediska duchovního.

Proto jsem se rozhodl vybídnout každého, aby v měsíci květnu znovu objevil krásu domácí modlitby růžence. Je možné tak činit společně, anebo jednotlivě, a podle situace se můžete rozhodnout využívat co nejlépe obě možnosti. Tak či onak tomu ovšem napomůže jedno tajemství, a tím je jednoduchost. Nejen na internetu lze najít dobré vzory, kterých se při modlitbě držet.

Vedle toho nabízím texty dvou modliteb k Panně Marii, které můžete připojit na konci růžence a které se i já budu v květnu modlit v duchovním spojení s vámi všemi. Přikládám je k tomuto listu, aby byly všem k dispozici.

Drazí bratři a sestry, budeme-li společně rozjímat Kristovu tvář srdcem Marie, naší Matky, sjednotí nás to ještě silněji jako duchovní rodinu, a tak dokážeme tento čas zkoušky překonat. Budu se modlit za vás, zvláště za ty, kdo nejvíce trpí, a vy se prosím modlete za mě. Děkuji vám a ze srdce vám žehnám.

Řím, u sv. Jana v Lateránu, 25. dubna 2020. Svátek sv. Marka, evangelisty

FRANTIŠEK

První modlitba

Maria,
ty na naší cestě stále záříš
jako znamení spásy a naděje.
Svěřujeme se tobě, Uzdravení nemocných,
tobě, která ses u paty kříže
spojila s Ježíšovým utrpením
a uchovala si pevnou víru.
„Záchrano římského lidu“,
ty víš, čeho je nám zapotřebí,
a my víme, že se postaráš,
aby se tak jako v galilejské Káně
i k nám po čase zkoušky
vrátila radost a veselí.
Matko božské lásky,
pomoz nám podřizovat se Otcově vůli
a konat to, co nám řekne Ježíš.
Neboť on na sebe vzal naše utrpení
a našimi bolestmi se obtížil,
aby nás – skrze kříž –
dovedl do radosti vzkříšení.
Pod ochranu tvou se utíkáme,
svatá Boží Rodičko.
Neodmítej naše prosby v našich potřebách,
ale ode všeho nebezpečí vysvobod' nás vždycky,
Panno slavná a požehnaná!

Druhá modlitba

„Pod ochranu tvou se utíkáme, svatá Boží Rodičko.“
Za těchto dramatických okolností, kdy celý svět podléhá utrpení a úzkosti, se utíkáme k tobě, Matko Boží a Matko naše, a pod tvou ochranou hledáme útočiště.

Panno Maria, obrať k nám své milosrdné oči uprostřed této pandemie koronaviru. Utěš ty, kdo jsou zoufalí a oplakávají své drahé zesnulé – pohřbené často tak, že to pozůstalé ještě více zraňuje. Buď oporou těm, které trápí nemoc jejich blízkých a přitom jim kvůli prevenci nákazy ani nemohou být nablízku. Naplň naděje všechny, které trápí nejistá budoucnost i dopady na hospodářství a zaměstnanost.

Matko Boží a Matko naše, pros za nás u Boha, Otce milosrdenství, aby se toto veliké utrpení skončilo a znovu nám vzešla naděje a pokoj. Tak jako v Káně se i nyní přimlouvej u svého božského Syna, aby rodiny nemocných i zemřelých došly útěchy a jejich srdce se otevřela důvěře.

Ochraňuj všechny lékaře, sestry, zdravotníky i dobrovolníky, kteří v této nouzové situaci stojí v první linii a pro záchranu druhých nasazují vlastní život. Podpírej je v jejich hrdinském úsilí a dej, ať jim nechybí síla, velkorysost a zdraví.

Buď nablízku každému, kdo dnem i nocí pečuje o nemocné, a také kněží, kteří se s pastýřskou starostlivostí a věrni evangeliu snaží pomáhat všem a všechny podpírat.

Svatá Panno, osvět' mysl všech, kdo působí ve vědeckém výzkumu, aby dokázali najít účinná řešení, jak tento virus překonat.

Pomáhej státním představitelům, ať jednají moudře, starostlivě a velkoryse, nabízejí pomoc všem, kdo postrádají základní životní potřeby, a hledají sociální i ekonomická řešení v duchu prozíravosti a solidarity.

Nejsvětější Maria, otřes svědomím lidstva, aby ohromné prostředky investované do vývoje zbraní a jejich nákupu sloužily raději na podporu výzkumu, jak v budoucnosti podobným tragédiím účinně předcházet.

Milovaná Matko, dej, ať ve světě roste vědomí, že patříme k jediné a veliké rodině a všechny nás spojuje jedno pouto, abychom v duchu bratrství a solidarity pomáhali přinášet úlevu do bezpočtu případů bídy a nouze. Daruj všem pevnost ve víře, vytrvalost ve službě a stálost v modlitbě.

Maria, Potěšení zarmoucených, obejmí všechny své soužené děti a pros Boha, ať vztáhne svou všemohoucí ruku a vysvobodí nás z této strašlivé pandemie, aby se tak život vrátil ke svému obvyklému a pokojnému běhu.

Svěřujeme se tobě, která na naší cestě stále záříš jako znamení spásy a naděje, ó milostivá, ó přívětivá, ó přesladká Panno Maria! Amen.

Augustiniánský kalendář na květen

5. května. Bl. Vincenc Soler, kněz, a druhové

Mezi 25. červencem a 15. srpnem 1936, na ulicích Motrilu v Granadě, během španělské občanské války, sedm mnichů z řádu rekolektů a diecézní kněz obětovali pro Ježíše své životy. Šest z nich již předtím věnovalo dlouhá léta misiím na Filipínách, v Brazílii a Venezuele. Sedmý byl mladý sedmadvacetiletý řeholník, který tehdy vstoupil do řádu jen před dvěma lety. Navzdory existujícímu nebezpečí se komunita i se svým převorem Deograciasem Palaciosem rozhodla zůstat během španělské občanské války v Motrilu. Bratr Joseph Richard Diez s převorem a jeho třemi kněžími, Leo Inchausti, Joseph Rada a Julian Moreno, zemřeli ve smršti kulek blízko kaple Panny Marie, patronky Motrilu. Vincent Pinilla byl zastřelen na vstupních schodech kostela Božího Pastýře, kde se noc předtím schovával společně s farářem Manuelem Martinem Sierrou, který byl též zabit. Vincent Soler, bývalý provinciál, byl zastřelen časně dne 15. srpna 1936, spolu s dalšími osmnácti vězni.

7. května. Bl. Marie od sv. Josefa Alvarado, panna

Blahoslavená Maria ze Sv. Josefa (Laura Alvarado Cardozo) ve svém životě snoubila ctnosti postav Marty a Marie z evangelia a harmonicky ve svém životě propojovala práci a modlitby. Jelikož nemohla vstoupit kláštera, protože její otec jí nedovolil opustit Venezuelu, ve věku sedmnácti let Laura složila

slib panenství a věnovala svůj život péči o nemocné. Její příklad přilákal další mladé ženy, které ostatní začali nazývat „Samaritánky“.

Se svou malou skupinou Laura založila náboženskou kongregaci, která byla 11. srpna 1901 přidružena k augustiniánům. Staly se Kongregací augustiniánských sester Ježíšova Srdce. Jelikož cítily hlubokou účast s chudými a nemocnými, Laura založila domovy pro opuštěné dívčí sirotky a staré. Její první sirotčinec byl založen v roce 1905 v Maracay. Následovalo rychlé založení více než třiceti dalších domovů v různých městech. Během dne Laura trávila čas vždy po boku chudých a sirotek, ale v noci trávila dlouhé hodiny před Nejsvětější Svátostí. Maria se narodila 25. dubna 1875 v Choroní, v Aragua ve Venezuele a zemřela 2. dubna 1967.

12. května. Bl. Vilém Tirry, kněz a mučedník

William Tirry obětoval svůj život za katolickou církev, když se protestantští reformátoři snažili vnutit své náboženství Irům. Když byli v Irsku v roce 1650 postaveni katoličtí kněží mimo zákon, William Tirry se stal štvancem. Nakonec byl zrazen na Bílou Sobotu v roce 1654, když se ukrýval, a byl uvězněn ve Fethardu, v kraji Tipperary. 12. května byl oběšen v Clonmelu. Je pohřben v augustiniánském opatství ve Fethardu.

William Tirry se narodil roku 1609 ve městě Cork. Studenti, kteří se v té době připravovali na kněžství, museli opustit Irsko a získat vzdělání v zahraničí. Poté co vstoupil do řádu, studoval ve Valladolidu, v Paříži a v Bruselu. Po vysvěcení se vrátil zpět do Irska a byl aktivní v různých duchovních úřadech.

16. května. Sv. Alypius a Posidius, biskupové

Alypius se narodil v Tagaste jako syn urozených rodičů. Po celý život byl nejužším přítelem Augustinovým, takže jej Augustin nazval „polovicí své duše“. Byl s ním společně v Kartágu, Římě, Miláně, s ním se přidal k sektě manichejců, jako Augustina i jeho pokřtil biskup Ambrož. Později se stal biskupem ve svém rodném Tagaste a byl stejně jako Augustin přesvědčeným obhájcem církve proti manichejcům a pelagiánům. Byl nařčen z krádeže. Nechtěl se zúčastnit krvavých her; řekl: „Donutili jste moje tělo, aby bylo přítomno krvavým hrám, ale mého ducha nepřinutíte k pozornosti.“ Oči sice zavřel, ale nezacpal si uši, a když lidé křičeli, ze zvědavosti oči otevřel a prohrál, zase se dal unést vášní, „opět se opájel rozkoší krve.“ Vykonal pouť do Jeruzaléma a seznámil se zde se sv. Jeronýmem. Zemřel roku 430.

Posidius byl důvěrným přítelem sv. Augustina a žil s ním společně téměř 40 let. Jako biskup v Kalamě v Numidii obhajoval víru proti pohanům, donatistům i pelagiánům. Víru nebojácně hájil i před králem Genserichem. Za to mu bludaři ztrpčovali život. Když Vandaloové zpustošili Afriku, uprchl k Augustinovi a byl s ním i při jeho smrti. Později sepsal Augustinův životopis. Posidius zemřel ve vyhnanství roku 437.

18. května. Bl. Vilém z Toulouse, kněz

Narodil se kolem roku 1297 a do řádu vstoupil přibližně v devatenácti letech. Studoval v Paříži a téměř celý život prožil v Toulouse ve Francii jako kazatel. Mnoho lidí získal pro řeholní život svou mírností a uhlazeností, oblíbil si chudobu a chudé lidi miloval. Hodně se umrtvoval. Byl mužem modlitby doma i na cestách. Jeho oblíbenou větou bylo: „Modlit se, rozjímat nebo mluvit o Bohu.“ Zemřel v Toulouse 18. května 1369. Papež Lev XIII. potvrdil jeho úctu roku 1893.

19. května. Bl. Klement z Osina a Augustin z Tarana, kněží

Klement se narodil v Auximu (Osimo). Byl provinciálem v kraji ankonském (v Picensku, při Jaderském moři), pak se stal generálním představeným řádu (1271–1274 a 1284–1291). V tomto úřadu také zemřel 8. dubna 1291. Vynikal láskou k bratrům, chudobou a dobrotou. Jeho ostatky se

uchovávají v kapli generální kurie řádu.

Augustin pocházel z Tarana (Rieti), vystudoval obojí právo v Bologni. Sicilský král Manfréd jej připojil ke svému dvoru. Do řádu vstoupil jako bratr laik, neboť zatajil svoje vzdělání i rod. Ale láska k pravdě a smysl pro pospolitost jej přivedly ke změně smýšlení a tak jeho minulé postavení vyšlo najevo. Bl. Klement jej přibral do řádové kurie. Augustin se stal knězem, zřekl se úřadu penitenciáře v papežské kurii a 1290 jej zvolili za generálního představeného řádu. Avšak roku 1300 se úřadu vzdal a odešel do pustiny sv. Leonarda poblíž Sieny. Zemřel 19. května 1309 nebo 1310. V pospolitém životě vynikala jeho pokora, horlivost v zachovávaní řeholní kázně a láska k rozjímání. Jeho tělo je uloženo v kostele sv. Augustina v Sieně.

Klement a Augustin společně přepracovali řádové stanovy, říkalo se jim Řezenské. Tím se oba zapsali do dějin řádu. Papež Klement XIII. potvrdil úctu k bl. Klementovi roku 1761 a k Augustinovi roku 1759.

22. května. Sv. Rita z Cascie, řeholnice

Narodila se ve vesnici Rocca Porena (Cascie) kolem roku 1380 jako jediná dcera. Ještě jako děvče pomýšlela na řeholní život, avšak když jí bylo 14 let, rodiče naléhali, aby se provdala za mladíka sice dobromyslného, který však měl špatné sklony. Svou dobrotou překonávala hrubost svého manžela a žila s ním ve shodě. Přibližně po 18 letech byl manžel zavražděn. Rita nejen ušetřila vraha, nýbrž i prosila Boha, že by raději viděla své dva syny mrtvé, než aby se mstili za zločin. Vskutku oba brzy po zavraždění otce zemřeli. Když zůstala sama se srdcem přeplněným láskou, snažila se uskutečnit touhu z mládí a věnovat se řeholnímu životu. Musela překonat mnohé nesnáze. Nakonec byla přijata do kláštera augustiniánek u sv. Maří Magdaleny v Cascii, kde vedla život poustevnický.

V posledních 15 letech svého života snášela bolesti utrpení Páně, způsobené trnovou korunou. Zemřela v noci na sobotu 22. května 1457 podle letopočtu pisánského, podle našeho kalendáře roku 1456. Zvláštní na svaté Ritě bylo, jak dovedla žít v různých okolnostech a jak s ušlechtilou láskou a nesmírnou kajícíností překonávala utrpení, i jak dovedla usmiřovat a zjednávat pokoj. Její tělo odpočívá v Cascii v jejím kostele.

Dobrou chuť

Krakonošova směs

O roušky už není zájem, a tak místo šití jsem se pustila do úklidu a přebírání starých papírů. A objevila jsem pár receptů, které vypadaly zajímavě. A tak jsem jeden vyzkoušela, předložila odborné komisi, Říšovi, a protože mu to chutnalo, nabízím recept i vám.

Budeme potřebovat: 60 dkg krkovice, 2 větší cibule, 3 lžíce sojové omáčky, 3 stroužky česneku, 2 lžíce hořčice, 1 lžičku červené papriky, 30 dkg žampionů, sůl, ale jen trochu, sojová omáčka je hodně slaná, a 1 pórek.

Maso nakrájíme na nudličky a smícháme se sojovou omáčkou, hořčicí, kostičkami cibule, nasekaným česnekem, solí a paprikou. Necháme aspoň 30 minut odležet.

Na oleji opečeme plátky žampionů, přidáme masovou směs a restujeme ve vlastní šťávě do změknutí; pokud se šťáva moc vypeče, přidáme trochu vody. Na konec přisypeme nakrájený pórek a orestujeme. Podáváme s rýží.

Přeji nám všem, ať je karanténa brzo ukončena a my se zase setkáme v kostele na mši svaté.

Dodatek k receptu v minulém Tolle Lege

Pokud se vám díky kvalitě mouky nepodaří udělat kompaktní těsto, pracujeme s ním jako s drobenkou. Tím si ušetříme strouhání těsta na povrch koláče. Pokud chceme ale těsto mít kompaktní, můžeme přidat máslo.

Víš, že?...

- * Všechny **činnosti ve farnosti** začínají postupně od 18.5.
- * Pout' do sv. Dobrotivé, původně naplánovaná na 23.5., je přesunuta na červenec. Datum zveřejníme co nejdříve.
- * **Modlitba za pronásledované křesťany** v kostele sv. Tomáše o 6.velikonoční neděli (17.5.) od 15:15.
- * Celý květen budou po mši sv. ve 12:15 hod **májové pobožnosti a litanie** k uctění Matky Boží Panny Marie.
- * 16. května je svátek **sv. Jana z Nepomuku**. Ve 20:00 hodin jsou zpívané nešpory v kostele. Potom bude průvod na Karlově mostě k soše sv. Jana Nepomuckého, kde zpíváme litanie!
- * V neděli 24. května budeme společně slavit svátek **SVATÉ RITY z CASCIE**. Mše svatá bude v 9:30 a při ní bude průvod a budou posvěceny růže sv. Rity.
- * V rámci Noci kostelů v pátek 12. 6. vás Svatotomášský sbor zve na **Mariánský koncert** od 20:00 v kostele sv. Tomáše
- * Na vrátnici kláštera můžete dostat **Svatotomášské černé pivo**, vařené podle receptury, která se zachovala v klášteře od 17. století. Příspěvek za pivo bude použit na opravu varhan kostela sv. Tomáše.

NOC KOSTELŮ

12. června 2020

©Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2020

tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.augustiniani.cz

Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800. Prosíme Vás o příspěvky